

سال اول - شماره شانزدهم
۷ تیر ۱۳۹۴ - ۲۸ ژوئن ۲۰۱۴
سر دبیر: سهند هطلق

سهند

کمیته آذربایجان حزب کمونیست کارگر ایران

اعتصاب مدرسه انقلاب است

نگاهی به اعتصاب ۵۰۰ کارگر مجتمع پتروشیمی تبریز

فراز آزادی

بنا به اخبار منتشره در رسانه‌ها ۵۰۰ نفر از کارگران پتروشیمی تبریز، در پی به نتیجه نرسیدن مذاکرات نمایندگان منتخبشان با مدیرعامل و سایر مدیران ذی‌ربط، از تاریخ ۲۵ خرداد دست به اعتصاب زده‌اند. خواست کارگران افزایش ۵۰۰ هزار تومان به حقوق ماهیانه‌شان است. زمان اعتراض و نحوه اعتراض طوری است که بخش‌های وسیع و حساس پتروشیمی را با تعطیلی مواجه ساخته است. کارگران پتروشیمی تبریز در ماه‌های گذشته با اعتصاب و اعتراض خود موفق شده‌اند که پیمانکار واسط نیروی کار (به عنوان طرف قرارداد) را حذف و قرارداد مستقیم با کارفرما را امضا کنند.

این اعتصاب کارگری حول افزایش دستمزد، یکی از مهم‌ترین اعتراضات کارگری در سال ۹۳ می‌باشد. انتخاب زمان شروع اعتراض، نشان‌دهنده درایت رهبران عملی این اعتصاب مهم کارگری است.

اعتصاب و توقف تولید در مجتمع‌های پتروشیمی به دلیل سرمایه‌های هنگفتی که این مجتمع‌ها به خود اختصاص داده‌اند، از اهمیت زیادی برای سرمایه‌گذاران بخش خصوصی و دولت برخوردار است. این اعتصاب درست بعد از پایان عملیات اورهال (انجام تعمیرات اساسی و سالیانه مجتمع) آغاز گردید.

مسئولین مجتمع‌های پتروشیمی روی برنامه تولید دوره بعد از توقف یکی دو ماهه مجتمع برای تعمیرات، حساب کرده و می‌دانند که مجتمع قرار است با ظرفیت خوبی تولید و جبران چهار، پنج ماه تولید کمتر از ظرفیت معمول را خواهد کرد. زمان این اعتصاب از این نظر مهم بوده که مدیران مجتمع را بیش از پیش تحت فشار قرار می‌دهد. تا زمان نگارش این نوشته، هنوز خبری در خصوص ادامه و یا نتیجه اعتصاب در رسانه‌ها درج نشده است. ولی با توجه به محل شروع اعتصاب یعنی حساس‌ترین واحد تولیدی مجتمع و زمان شروع این اعتصاب و مذاکرات نمایندگان کارگران با مدیران (از نظر شکل حساب‌شده اعمال فشار به کارفرما) موفقیت کارگران به درجات زیادی محتمل است. این مبارزه کارگری در نوع خود پیام خوبی به کارگران مهم‌ترین بخش‌های صنایع نفت و پتروشیمی (مانند پالایشگاه‌های نفت) که شاهرگ حیاتی اقتصاد رژیم به حساب می‌آید، دارد و آن اینکه رهبران عملی اعتراضات کارگری در صنایع بزرگ و حساس، می‌بایستی به زمان و محل شروع اعتصاب در مجتمع‌های بزرگ صنعتی توجه نمایند تا احتمال موفقیت اعتصاب را بالا برده و در تحت فشار قرار دادن کارفرما حداکثر بهره را ببرند؛ و نکته مهم‌تر از همه تشکیل مجمع عمومی و انتخاب نمایندگان برای مذاکره با کارفرما؛ یعنی اعمال اراده توده‌های کارگر در مقابل کارفرما است.*

به امید موفقیت کارگران پتروشیمی تبریز

نشریه سهند

سال اول - شماره شانزدهم

۷ تیر ۱۳۹۳ - ۲۸ ژوئن ۲۰۱۴

سر دبیر: سهند مطلق

تلفن:

+۴۴۷۹۱۵۱۷۸۲۱۹ / +۴۴۷۹۳۰۳۴۵۲۱۰

ایمیل:

Sahand.publication@gmail.com

کمیته آذربایجان حزب کمونیست کارگری

http://sahandpublication.wordpress.com/

www.facebook.com/sahandkomiteazarbaijan

نشریه همکار کمیته آذربایجان حزب کمونیست کارگر ایران

دانشگاه سنگر آزادی و برابری

میلاد رابعر

دانشجویی است که مجدداً شیپور آغاز نبردی دوباره را به صدا درمی آورد. اعتراضات اخیر دانشجویان در آذربایجان نیز در متن چنین ارزیابی‌ای، قابل توضیح است. اعتراضات اخیر مردم در آذربایجان در دو سطح سراسری و محلی قابل بررسی است. بخش اصلی این مطالبات، همان مطالبات و خواسته‌های جنبش سرنگونی مردم در کل ایران است و بخش دیگر مطالبات مردم آذربایجان، ناشی از سال‌ها ستم ملی است که بر مردم این منطقه اعمال شده است.

در کنار تلاش‌های مذبوحانه جریان‌ات عقب‌مانده قوم‌پرست و ناسیونالیست که سعی در منحرف کردن اعتراضات مردم و گسترش نفرت ملی دارند، جنبش دانشجویی بنا بر خصلت سنتاً چپ و رادیکال خود می‌تواند راه را برای مبارزات به حق مردم در آذربایجان باز کند. تاریخاً جنبش دانشجویی در جهان سابقه چپ و آزادی‌خواهانه داشته است و جریان فکری مسلط بر جنبش دانشجویی دارای رگه‌های عمیق سوسیالیستی است.

اعتراضات سال‌های اخیر دانشجویان در تهران و سایر شهرها و شعارهای آزادی و برابری در دانشگاه‌ها شاهدهی بر این مدعاست. جنبش دانشجویی در آذربایجان نیز با تکیه بر این تاریخ می‌تواند و باید در رادیکالیزه کردن اعتراضات مردمی و جلوگیری از نفوذ گرایش‌های دست راستی و ناسیونالیستی در آن، نقش عمده‌ای را ایفا کند. این جنبش با شناخت امکانات و ظرفیت‌های سایر جنبش‌ها و در رأس آن، جنبش کارگری، می‌تواند متحد مهمی برای کارگران و جنبش زنان باشد. در این راستا اعلام حمایت دانشجویان از اعتصابات کارگری و پیوستن به آن‌ها عاملی تعیین‌کننده و حیاتی در این راستاست.*

مدتی است شاهد عروج مجدد جنبش دانشجویی و اعتراضات دانشجویان در آذربایجان هستیم. از جمله اعتراضات اخیر می‌توان به اعتراض دانشجویان تبریز و مراغه به سیاست‌های رژیم در مورد محیط‌زیست و همچنین سخنرانی صفارهرندی اشاره کرد.

معمولاً اعتراضات دانشجویی در بسیاری از کشورها، خصوصاً کشورهای اسلام زده و تحت دیکتاتوری، نقطه شروع و سرآغاز دور جدیدی از اعتراضات و جنبش‌های مدنی در سطح کل جامعه است. اعتراضات دانشجویی غالباً منعکس‌کننده خواسته‌ها و مطالبات سرکوب‌شده قشر عظیمی از جامعه است که به دلیل سرکوب و خفقان حکومت، امکان بروز پیدا نمی‌کند. مشکلات حاد معیشتی و درگیری روزمره اقشار گوناگون جامعه برای تأمین معاش، امکان دخالت گری مستمر و حتی پیگیری مسائل سیاسی روز را از آن‌ها سلب می‌کند. در متن چنین شرایطی است که جنبش دانشجویی به دلیل فراق و امکانات عملی بیشتر برای ابراز وجود سیاسی، تبدیل به صدای اعتراض جامعه و بلندگوی اعلام مخالفت عامه مردم می‌شود.

برای حکومت‌های مبتنی بر توتالیتراریسم و دیکتاتوری‌های فردی نیز معمولاً، مقابله با حرکات دانشجویی مشکل‌تر و پرهزینه‌تر است و فاکتور تناسب قوای سیاسی عامل دیگری برای عروج جنبش دانشجویی در چنین شرایطی است.

در سال ۷۸ و همزمان با بالا گرفتن اعتراضات دانشجویان، شاهد آغاز دور جدیدی از اعتراضات و خیزش‌های مردمی بودیم. پس از دوره‌ای از عقب‌نشینی تاکتیکی اعتراضات مردم برای تجدید قوا، این جنبش

تبعات خشک شدن دریاچه ارومیه! چه باید کرد؟ (بخش چهارم)

فرزاد آزاد

اهمیت موضوع و انتظارات مردم، پی برده و با وعده اقدامات عملی برای جلوگیری از خشک شدن دریاچه ارومیه، از توهم بخشی از جامعه برای جمع آوری رأی در انتخابات به نفع خودش سوءاستفاده نمود.

در مقابل، مردم تا به حال چه اقداماتی انجام داده‌اند و از این به بعد چه باید بکنند و چه خواهند کرد؟

در رابطه با اعتراضات مردمی سال‌های گذشته، نوشته کوتاهی در نشریه سپند شماره ۶، تحت عنوان "نگاهی به اعتراضات مردمی در رابطه با خشک شدن دریاچه ارومیه" به قلم نویسنده همین سطور، درج شده است. در این نوشته هر چند به اختصار به تاریخچه این اعتراضات پرداخته شده است. ولی اخیراً در طول یک ماه گذشته دو حرکت اعتراضی مهم یکی در تبریز و دیگری در ارومیه و به فاصله یک هفته بعد از این اعتراضات در دانشگاه مراغه صورت گرفت که از جهاتی یک پیشروی در جنبش دفاع از محیط زیست و مشخصاً موضوع دریاچه ارومیه به حساب می‌آید. ده نفر از فعالین حرکت اعتراضی در ارومیه روز قبل از برنامه اعتراض خیابانی، شناسایی و توسط نیروهای امنیتی رژیم دستگیر شدند ولی در تبریز در روز ۲۰ خرداد تعدادی از جوانان و مردم تبریز در میدان آبرسان تجمع کرده و به خشکانده شدن دریاچه اعتراض کردند.

در مراغه در روز دوشنبه ۲۶ خرداد ۹۳ جمعی از دانشجویان دانشگاه مراغه با

در سه بخش گذشته این نوشته به علل خشک شدن دریاچه ارومیه و تبعات آن در زندگی مردم از زوایای مختلف به اختصار پرداختیم. در این بخش به نکته مهم و کلیدی آینده مردم آذربایجان در شرایط فاجعه‌بار زیست‌محیطی بعد از خشک شدن دریاچه ارومیه می‌پردازم و اینکه چه باید کرد؟

تنها راه دست زدن به اعتراض وسیع اجتماعی است! مردم نمی‌توانند دست رو دست بگذارند و شاهد توفان‌های نمک و سرازیر شدن ریزگردهای نمک بر سرو رویشان و مرگ تدریجی بیماران ناشی از این فاجعه باشند و هیچ کاری نکنند! به هر حال این اتفاق مردم آذربایجان و ایران را با شرایط به غایت فاجعه‌بار و سختی روبرو کرده است و در برابر رژیم جمهوری اسلامی به عنوان عامل اصلی به وجود آورنده این فاجعه قرار داده است.

کاری که رژیم می‌خواهد انجام دهد، فقط و فقط ساکت کردن مردم با وعده‌های تو خالی و گفتن اینکه "مقدورات ما همین است و تلاش خودمان را انجام خواهیم داد و این اتفاق را به گردن اوضاع رقت‌بار زیست‌محیطی در جهان و آسیب دیدن لایه اوزون" انداختن خواهد بود. تشکیل ستاد احیای دریاچه و ایجاد کارگروه‌های مطالعاتی تنها تبلیغاتی دهان پر کن می‌باشند که تلاشی برای مسکوت گذاشتن موضوع و مقابله با جو اعتراضی در میان مردم آذربایجان است و بس!

رئیس‌جمهور دولت اعتدال و امید هم از همان دوره تبلیغات انتخاباتی‌اش به

موفقیت حرکت‌های اعتراضی وسیع و موثر که رژیم را وادار به انجام اقدامات عملی برای ایجاد محیط‌زیست سالم نماید، منوط به قرار گرفتن فعالین عملی شناخته‌شده در رأس این جنبش اعتراضی مهم است. ما میدانیم که فعالین جنبش‌های اعتراضی خالق اعتراض نیستند، بلکه سمت و سو دهنده اعتراضی هستند که قرار است در جامعه صورت گیرد. ما فعالین جنبش اعتراضی به خشکانده شدن دریاچه ارومیه باید هر چه بیشتر جامعه را مورد خطاب قرار دهیم. به عنوان مثال، کاری که دانشجویان دانشگاه مراغه صورت دادند، از اهمیت زیادی برخوردار است. از مسئولین خواستند که به وضعیت دریاچه رسیدگی شود، به دستگیرشدگان اعتراضات ۲۰ خرداد در ارومیه و تبریز اعتراض کردند و خواهان این شدند که نباید موضوع دریاچه ارومیه، موضوعی امنیتی تلقی شود! و در اعتراضشان رئیس دانشگاه را وادار به نشان دادن عکس‌العمل کردند و همچنین خواستار تنظیم طومار اعتراضی در رابطه با دریاچه شدند. دانشجویان دانشگاه مراغه راه نشان دادند. راهی که می‌تواند توسط فعالین جنبش دفاع از محیط‌زیست در همه دانشگاه‌های آذربایجان و ایران مورد استفاده قرار گیرد.

رژیم از اعتراضات مردم در شهرهای آذربایجان واهمه دارد، همچنین تجربه تلخی از فشارهای جنبش اعتراضی مردم در شهرهای مختلف حول محیط‌زیست دارد، تعطیل کردن مجتمع ذوب وروی زنجان را که در نتیجه فشار جنبش اعتراضی مردم زنجان، صورت گرفت را در کیسه خود دارد! این اقدام رژیم علی‌رغم میل باطنی‌اش صورت گرفت و تنها و تنها فشار اعتراض ده‌ها هزار نفره مردم زنجان بود. اعتراضات هر چقدر گسترده و با حضور خیابانی هزاران نفره صورت گیرد، همان قدر رژیم را به اقدام سریع وامی‌دارد. در خصوص جلوگیری از تبعات خشکانده شدن دریاچه ارومیه فشار جنبش اعتراضی در شهرهای آذربایجان را می‌توان با به میدان آوردن هزاران شهروند به خیابان عملی کرد. در این مورد بیشتر و دقیق‌تر باید نوشت.*

ادامه دارد...

زدن ماسک‌هایی که بر روی آن‌ها تصویر دریاچه ارومیه چاپ شده بود به سیاست‌های رژیم در خشکاندن دریاچه ارومیه، دست به تجمع اعتراضی زدند. در این حرکت اعتراضی دانشجویان با شعار "اورموگولو سوسوزدور" اعتراض خود را نسبت به بی‌توجهی مسئولان به خشکاندن دریاچه ارومیه نشان دادند. در ادامه این تجمع دانشجویان خواستار حضور رئیس دانشگاه در محل تجمع و پاسخگویی شدند.

در این تجمع یکی از دانشجویان ضمن سخنرانی به تشریح وضعیت کنونی و عواقب خشک شدن آن پرداخته و خواستار رسیدگی هرچه سریع‌تر مسئولان به وضعیت وخیم دریاچه ارومیه شد. یکی از نمایندگان دانشجویان ضمن تشریح حرکت‌های که در ارتباط با دریاچه ارومیه در آذربایجان صورت گرفته اعتراض خود را نسبت به برخورد امنیتی با برگزارکنندگان چنین حرکت‌های اعتراضی ابراز داشت، وی همچنین خواستار حمایت از برگزارکنندگان این حرکت‌ها گردید.

به دنبال پافشاری دانشجویان مبنی بر حضور مسئولان در این تجمع رئیس دانشگاه، مراغه ناچار شد در این تجمع حضور پیدا کرد و ضمن حمایت از خواست‌های دانشجویان، وعده ایجاد "کارگروه علمی-مطالعاتی" در رابطه با دریاچه ارومیه و با همکاری سایر دانشگاه‌های آذربایجان در چند روز آینده را داد.

اقدامات صورت گرفته از طرف مردم، جنبش اعتراضی برای دفاع از محیط‌زیست سالم تا کنون قادر نبوده که رژیم را وادار به انجام اقدامات عملی در رابطه با تبعات خشکانده شدن دریاچه ارومیه بنماید، ولی تأثیرات خیلی مهمی داشته، به عنوان مثال به واسطه این اعتراضات، افکار عمومی مردم آذربایجان را برای پی بردن به اهمیت موضوع آماده می‌کند و توجه عموم را به خود جلب می‌کند تا در فردای حادث شدن حرکت‌های جدید، فعالین این جنبش قادر به هدایت و رهبری اعتراضات خیابانی بشوند. شرکت وسیع مردم در اعتراضات اجتماعی کار یک شب و دو شب نیست!

از لابه لای اخبار

مصداق شکر

۳۵۰ نفر به اتهام "قاچاق مواد مخدر" در انتظار اعدام هستند!

به رژیم نیز می‌باشد. در سال‌های اخیر ده‌ها نفر از مخالفین رژیم در استان‌های غرب کشور و از جمله ارومیه به همراه "متهمان به مواد مخدر" توسط رژیم اعدام شده‌اند. حکومت قاتلان و آدمکشان با جنایاتی کردن مصرف مواد مخدر زمینه سرکوب و اعدام‌های گسترده را در دستور دارد. صدور حکم اعدام و اعلام علنی آن، بخشی از سیاست ایجاد رعب و وحشت در جامعه می‌باشد.

احکام صادر شده در باره اعدام ۳۵۰ نفر به اتهام "مواد مخدر" باید فوراً لغو شود. دادگستری و سیستم قضایی رژیم، سران و مقاماتش، از متهمین ردیف اول جنایات بر علیه مردم می‌باشند که باید دستگیر و محاکمه گردند. در این میان لازم است مردم ارومیه و شهرهای استان آذربایجان غربی در برابر این موج اعدام‌ها اعتراض کنند و نباید ساکت بنشینند. باید مقابل زندان‌ها رفت. باید اعتراض اجتماعی علیه این کشتار راه انداخت. باید سراغ خانواده‌های محکومان به اعدام را گرفت و دست در دست آن‌ها به رژیم فشار آورد که احکام اعدام‌های صادره را پس بگیرد. در برابر اعدام‌ها فقط و فقط مردمی متحد و مصمم و مخالف اعدام می‌توانند ایستادگی نمایند. عقب راندن احکام اعدام‌ها ممکن است. مورد لغو اعدام و سنگسار سکینه محمدی، افسانه نوری، ریحانه جباری و... از نمونه‌های برجسته مبارزه بر علیه سیاست کثیف اعدام جمهوری اسلامی می‌باشد. *

پاسدار شرفی "دبیر شورای هماهنگی مبارزه با مواد مخدر" در استان آذربایجان غربی این هفته بیلانی از کار باند تحت مسئولیتش در رابطه با "مبارزه با مواد مخدر" ارائه داد. شرفی گفت: ۳۵۰ نفر به اتهام "قاچاق مواد مخدر" در استان آذربایجان غربی محکوم به اعدام شده و در نوبت اعدام می‌باشند. همچنین در سال ۹۲ بیش از ۷ هزار نفر در رابطه با مواد مخدر دستگیر شده‌اند.

این فقط یک مورد خبر حکومت از صدور احکام اعدام به اتهام "مواد مخدر" در ارومیه می‌باشد.

سالانه ده‌ها نفر به این اتهام توسط رژیم اعدام می‌شوند. این در حالی است که تمامی باندهای سپاه و بسیج رسماً و علناً در خرید فروش، تولید و توزیع مواد مخدر دست دارند. کنترل و هدایت بازار مواد در دست عوامل و مافیای مواد مخدر رژیم است. قاچاقچیان و سوداگران اصلی مواد مخدر خود مقامات و نیروهای انتظامی رژیم در منطقه می‌باشند. کارتل‌های بزرگ تجارت مواد مخدر خط ارومیه- ترکیه در دست سپاه و ارگانهای امنیتی رژیم می‌باشد. این را همه مردم می‌دانند؛ اما در این میان همین باندها و دار و دسته‌های آدمکش سالانه هزاران نفر را به اتهام "مواد مخدر" دستگیری، زندان و اعدام می‌کنند. اکثر دستگیرشدگان بیماران معتاد و مصرف‌کنندگان خرد انواع مواد مخدر می‌باشند. در عوض قاچاقچیان کله گنده سپاهی و بسیجی و باندهای حکومتی در ارومیه میلیاردها تومان درآمد نصیبشان می‌شود. حکومت اساساً مصرف‌کنندگان خرده پای مواد مخدر را مجرم دانسته، دستگیر و اعدامشان می‌کند. خود حکومت جانیان حاکم در ایران عامل و علت اصلی گسترش مصرف مواد مخدر می‌باشند.

هزاران انسان که کارشان را از دست داده‌اند، منبع درآمدی برای زندگی ندارند، ده‌ها مشکل و مانع بر سر زندگی‌شان توسط خود همین حکومت قرار داده می‌شود، برای فرار از این همه رنج و درد و بدبختی و برای تسکین آلامشان، به مصرف مواد مخدر روی می‌آورند. سیاست‌های ضد انسانی و سرکوبگرانه و وحشیانه حکومت خود دلیل وبانی اصلی گسترش اعتیاد می‌باشد. صدور احکام اعدام به اتهام "مواد مخدر" البته سیاست کثیف دیگر حکومت برای سر به نیست کردن و اعدام مخالفان سیاسی‌اش و معترضان

بیش از ۵۰ زندانی در تبریز در انتظار اعدام! بیش از ۲۰۰ اعدام در سال گذشته

حکومت آدمکشان خراب نماید. زمینه و دلایل به میدان آمدن این جنبش وجود داشته و باید اولین جرقه‌های اعتراض در این مناطق را بر علیه سیاست کثیف اعدام‌های جمهوری اسلامی زد. اگر قرار است کسی دستگیر و محاکمه گردد، سران و مقامات ت بلندپایه کل نظام کثیف اسلامی و مسئولان محلی‌اش در این مناطق می‌باشد.*

بر اساس اخبار و گزارش‌های منتشر شده در رسانه‌ها، جمهوری اسلامی بیش از ۵۰ نفر را در تبریز به اعدام محکوم کرده و هر لحظه احتمال اعدامشان می‌رود. مسئولان حکومت جانپان اسلامی و دم و دستگاه قضایی‌شان اواخر سال گذشته احکام اعدام برای نزدیک به ۴۰۰ نفر را به اتهامات واهی "قتل و مواد مخدر" صادر کرده‌اند. این احکام به تأیید دیوان عالی آدمکشی رژیم رسیده است و قرار است تا اواخر شهریور امسال اجر گردد. بر اساس اعلان منابع قضایی رژیم در تبریز، سال گذشته ۲۰۵ نفر اعدام شده و تعداد نزدیک به ۸۰ نفر در انتظار اجرای حکم اعدام می‌باشند. اعدام قتل عمد دولتی است. جمهوری اسلامی رژیم صد هزار اعدام می‌باشد. افزایش اعدام‌های در ماه‌های اخیر به ویژه در استان‌های آذربایجان غربی و شرقی و کردستان، بخشی از سیاست کثیف ایجاد رعب و وحشت توسط رژیم در میان مردم می‌باشد. در برابر این احکام اعدام‌های گسترده باید صف اعتراض و مبارزه علیه اعدام را در این مناطق سازمان داد. خانواده‌های محکومان به اعدام را نباید تنها گذاشت. خانواده‌ها و مردم منطقه باید با برپایی اعتراضات خود در برابر زندان‌ها، محاکم قضایی و دولتی، خواهان لغو فوری احکام اعدام‌ها شوند. نباید اجازه داد رژیم آدمکشان اسلامی موفق به اجرا درآوردن احکام اعدام گردد. مبارزه علیه اعدام‌ها آن جنبشی اجتماعی است که اگر به میدان بیاید قادر است بساط چوبه دار و اعدام را بر سر

مجازات اعدام و قیامه تریز و کثیف تریز شکل
قتل عمد است. چو نزدیک نهاد سیاس،
جلوس رور مردم، با اعلام قبلر، از قول
جامع، در نهایت حق بجانبر، در نهایت
خونسردر، تصمیم به کشتن کسر میگردد و روز و
ساعت واقع را هم اعلام میکنند.

نظرات بینندگان برنامه ترکی تلویزیون کانال جدید

ترجمه و تنظیم: فرار آزاد

صدای این زندانیان را به گوش همه مردم دنیا برسانید، خیلی متشکرم.

بیننده‌ای از میاندوآب: "ما در ایران در رابطه با هر موضوعی انتقاد بکنیم، زندانی مان می‌کنند! همه کارها در اختیار آخوندهاست! رئیس قوه قضائیه آخوند است، دادستان کل کشور آخوند است، همه کارها به دست آخوندها اداره می‌شود! لعنت بر این آخوندها! تشکر می‌کنم."

بیننده‌ای دیگر: "چرا باید جوان‌های ما زندانی شوند و در زندان باشند؟ اما این آخوندها که سر همه مردم کلاه گذاشتند و دروغ می‌گویند، در زندان نباشند؟ این آشغال‌ها باید در زندان نباشند و جوان‌ها زندانی شوند؟ چرا؟ این آخوندها نه کاری می‌کنند، نه شغلی دارند و این همه پول مردم را دزدیده‌اند، چرا باید این‌ها در زندان نباشند؟"

بیننده‌ای از باکو: "چند هفته قبل در تبریز و ارومیه آکسیونهای اعتراضی در رابطه با خشک شدن دریاچه ارومیه صورت گرفت و در حدود ۳۰ نفر دستگیر شدند و الآن بیشترشان در زندان تبریز و ارومیه هستند. اگر امکان داشته باشد در مورد این زندانیان سیاسی هم صحبت کنید. در مورد خشک شدن دریاچه ارومیه هم صحبت کنید! این اعتراضات از جمله بهترین اعتراضاتی بود که تا به حال صورت گرفته بود که به همین خاطر تعدادی از بهترین انسان‌ها دستگیر و زندانی شده‌اند که لازم است شما هم در این باره صحبت کنید و به اطلاع همه برسانید. خیلی ممنون از برنامه خوبتان."*

بیننده‌ای از استانبول: "می‌خواستم در باره زندانیان سیاسی محبوس در زندان تبریز برایتان بگویم. برخی از این زندانیان کسانی هستند که خواهان حق طبیعی مردم آذربایجان هستند. اینان خواهان استفاده آزادانه از زبان مادری‌شان در خواندن و نوشتن و آموزش و پرورش هستند. بر طبق قوانین سازمان ملل، هر ملتی حق دارد که به زبان مادری‌اش صحبت کند، بنویسد و بخواند. این فعالین را به خاطر دفاع از زبان مادری‌شان زندانی کرده‌اند. اسامی برخی از آن‌ها از جمله لطیف حسنعلی، محمود کنندان راجی در زندان تبریز و سعید مسعود پور در تهران، زندان اوین است، باید اسامی‌شان را به همه رسانه‌های دنیا اطلاع داده و معرفی کنیم. این خیلی مهم است. من از شما می‌خواهم که صدای این زندانیان سیاسی باشیم و به گوش همه دنیا برسانیم. شما در سطح اروپا و دنیا می‌بینید که مردم در اکثر کشورها به زبان مادری‌شان می‌نویسند و می‌خوانند، موزیک خودشان را دارند استفاده می‌کنند و هیچ‌گونه محدودیتی در این رابطه نیست و ندارند. برعکس در ایران اکثر مردم نمی‌توانند به زبان مادری‌شان بنویسند و بخوانند و در این مورد ترس و واهمه وجود دارد؛ و الآن تعدادی از دوستان ما به خاطر همین موضوع زبان مادری به زندان‌های طولانی مدت، مثلاً به ۹ سال زندان محکوم شده‌اند. برای یک انسانی که فرزندش ۴ یا ۵ سال دارد، ۹ سال زندان برای دفاع از زبان مادری‌اش خیلی سنگین است، یک بی حقوقی و به دور از شأن انسانی است که این همه سال از زندگی‌اش را در زندان بگذراند. من یک بار دیگر از شما می‌خواهم که

با نشریه سهند همکاری کنید!

مشخصات ماهواره هات برد:
فرکانس ۱۱۲۰۰ - اف ای سی ۵/۶ عمودی
سیمبل ریت ۲۷۵۰۰
شبکه negah e shoma

تلویزیون کانال جدید در سایت
GLWIZ زیر اسم NEGAH E
SHOMA نیز قابل مشاهده است.
WWW.GLWIZ.COM

برنامه مستقیم کانال جدید به زبان ترکی

تهیه کننده و مجری: محسن ابراهیمی

هر هفته شنبه‌ها

۹ تا ۱۱ شب تهران ۶:۳۰ تا ۸:۳۰ اروپای مرکزی

این برنامه همزمان در اینترنت قابل دسترسی است

ایمیل: nctv.tamas@gmail.com

تلفن تماس: +۱۳۱۰۸۵۶۹۸۹۷